

РЕШЕНИЕ

№ 303

гр. Перник, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ
Членове: НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА
ЗАРКОВА
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ В. МИЛУШЕВА Въззивно
гражданско дело № 20231700500238 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 258 и сл. от ГПК](#).

Образувано е във връзка с депозирана въззивна жалба от Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/, ЕИК:177413074, със седалище и адрес на управление - гр. Перник ул. "Стомана" бл. 2 вх. "Е" ет. 5 ап.13, представляван от Председателя - М.Д.И. чрез пълномощника си: адв. Д. Т. Б. - САК, л.н.***, сл. адрес: *** против Решение № 1377/16.12.2022 г. постановено по гр.д. № 93/2022 г. по описа на Районен съд - гр. Перник, с което съдът е прогласил за недействителен по иск, предявен от Община Разлог, БУЛСТАТ 000024942, със седалище и адрес на управление гр. Разлог, ул. „Стефан Стамболов“ № 1, представлявана от Кмета В.Г., чрез адв. Р. Х. срещу Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/ Колективен трудов договор № 652/15.07.2021 г., сключен между Община Разлог като работодател и Синдикалната организация на медицинските специалисти от Детско и училищно здравеопазване към СБМС като синдикат, който КТД е вписан в Регистъра на Дирекция „Инспекция по труда“ - гр. Благоевград под № 41/19.07.2021 г. за дейност „Детско и училищно здравеопазване“.

Със същото решение на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/ е осъден да заплати на Община Разлог, сумата от 1780 лева - разноси пред Районен съд Перник.

С депозираната въззивна жалба Синдикатът на българските медицински

специалисти /СБМС/, представляван от Председателя - М.Д.И., чрез адв. Д. Т. Б. обжалва първоинстанционното решение, като твърди, че същото е незаконосъобразно, постановено в нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. На първо място се посочва, че решението е незаконосъобразно, тъй като същото е постановено против ненадлежен ответник в лицето на Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/, представляван от Председателя - М.Д.И.. Допълва, че в процесния случай страни по сключения колективен трудов договор са: Община Разлог от една страна и Синдикалната организация на медицинските специалисти от Детско и училищно здравеопазване към СБМС в Община Разлог, представлявано от председателя на СО – Х.Л., а не както е приел районния съд, че страни по КТД са Община Разлог и Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/, представляван от Председателя - М.Д.И.. Намира за неправилно приетото от районния съд, че местните структури не могат да бъдат страни по КТД, сключвани с работодатели. Наведени са твърдения, че е налице противоречие между диспозитива и мотивите на решението, което от своя страна налага неговата отмяна. Счита, че първата инстанция неправилно е приела, че СБМС няма качеството „представителност“ и местните му структури не могат да бъдат страна по КТД, сключвани с работодател – общини. На следващо място се сочи, че решението е постановено в нарушение на процесуалните правила, тъй като не е внесена дължимата държавна такса от ищеца по предявените искове, но въпреки това първата инстанция не е оставила без движение исковата молба с указания за внасяне, а е разгледал исковете. С въззивната жалба се навеждат твърдения, че съдът е нарушил задължението си да се произнесе с доклад в първото съдебно заседание, в който да квалифицира от правна гледна точка предявените искове и да разпреди доказателствената тежест. В заключение се сочи, че ищецът никъде не се позовава на липсата на процесуална легитимност по сключване на КТД на Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/, поради което намира за абсурдно позоваването на съда на такива несъществуващи заявления от страна на пълномощника на ищеца. Въз основа на тези доводи се иска отмяна на първоинстанционното решение и отхвърляне на предявените искове със законните последици от това. Прави се искане за присъждане на сторените разноски пред двете съдебни инстанции. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от Община Разлог, представлявана от временно изпълняващия длъжността кмет В.Г. по депозираната въззивна жалба. С него се сочи, че подадената въззивна жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, тъй като изложените в нея твърдения са формални и декларативни и не се подкрепят от събраните по делото доказателства. Намира постановеното от първата инстанция решение за правилно и допустимо, постановено след като съдът е формирал извода си за нищожност на КТД на база на събраните доказателства по делото и тяхното обсъждане. В заключение отбелязва, че поддържа изложеното в исковата молба. Моли за потвърждаване на първоинстанционното решение. Прави искане за присъждане на сторените по делото разноски, включително за адвокат.

Пернишки окръжен съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по [чл. 259 от ГПК](#), изхожда от легитимирано лице,

откъм съдържание е редовна, поради което и се явява допустима.

Съгласно нормата на [чл. 269 от ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно само по въпроса относно валидността и допустимостта в обжалваната част на постановеното решение. Правилността на решението се проверява с оглед наведените доводи във въззивната жалба.

По отношение на валидността и допустимостта на постановеното решение, съдът намира, че същото е постановено от родово и местно компетентен съд, по иск, който му е подсъден, произнесъл се е в законен състав и в рамките на изложените фактически твърдения и е дал търсената защита.

Единствения спорен въпрос, очертал и пределите на въззивната проверка, е дали решението на първоинстанционния съд е постановено против ненадлежен ответник в лицето на Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/, представляван от Председателя - М.Д.И.. Настоящия съдебен състав намира, че отговорът на така очертания от жалбоподателя въпрос е отрицателен, като съображенията за това са следните:

Съгласно нормата на чл. 60 от КТ всяка от страните по колективния трудов договор, както и всеки работник или служител, спрямо когото колективния трудов договор се прилага, имат право да предявят иск пред съда за обявяване на недействителност на колективния трудов договор или на отделни негови клаузи, ако противоречат на закона или го заобикалят. Нормата очертава кръга от процесуално легитимирани лица, които могат да искат прогласяване недействителността на КТД или на негови отделни клаузи и те са две групи -страните по КТД съобразно равнището, на което е сключен /в предприятие, отрасъл, бранш или в общината/, както и всеки работник/служител, спрямо когото КТД се прилага, т.е. лице, което е член на синдикална организация, подписала КТД, или което се е присъединило към КТД. Горното се извежда от разпоредбата на чл. 57 от КТ, определяща които са правните субекти - физически лица, обвързани от действието на КТД. Следователно само страните по КТД, респективно работниците, които са се присъединили към КТД по реда на чл. 57, ал. 2 от КТ чрез подаване на писмено заявление до ръководството на синдикалната организация, която е сключила договора са легитимирани да предявят иск за обявяване на недействителността му. В този смисъл Определение № 430/03.08.2009г. по ч.гр.д.№ 282/2009г. на ВКС.

Логиката на закона е, че само онези, които са обвързани от действието на колективния трудов договор имат право да оспорват действителността му, тогава когато считат, че той изцяло или отделни негови норми противоречат на закона или го заобикалят и по този начин се накърняват техни права и законни интереси.

Колективните трудови договори по общини могат да се сключват за дейности, финансирани от общинския бюджет, като тези дейности са изброени в чл. 8 от Закона за общинските бюджети. Това са здравни, социални, образователни и др. Тъй като тези КТД се сключват за различни дейности, за тях няма изискване, както за КТД в предприятие, бранш и отрасъл да се сключи само един договор. Страните по този договор са представителните организации на работниците и служителите, от една страна, и от друга – на работодателите. И по-точно – това са местните териториални поделения на представителните организации на работниците и служителите.

Съгласно чл. 18, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на съветите

за тристранно сътрудничество, представителността на организациите на работниците и служителите и на работодателите се установява по реда на чл. 36, ал. 4 от Кодекса на труда чрез документ, издаден от съответните организации, признати за представителни на национално равнище.

По делото са събрани всички доказателства, необходими за всестраниното му изясняване. Въз основа на тях, след направен съвкупен и обстоен анализ, районният съд е установил точно фактическата обстановка. Направените правни изводи са правилни. В тази насока следва да се подчертае, че първостепенният съд в пределите на своята компетентност, по реда и със средствата, предвидени в ГПК, е взел всички мерки за разкриване на обективната истина.

Постановил е решението си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранино и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, посочил е установените обстоятелства, доказателствата, които ги подкрепят и е изложил правните си изводи.

Посочил е и съображенията си по отношение кредитирането на събрания по делото доказателствен материал, неговата относимост към решаването на делото по същество и противоречията, както и всички релевантни факти. Посочил е точно въз основа на кои доказателства ги е приел за установени и защо.

Всички доказателства са приобщени към доказателствения материал с допустими от процесуалния закон средства, без съществени нарушения на процесуалните правила.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя фактическите и правни изводи, до които е достигнал първоинстанционният съд и по силата на чл. 272 ГПК препраща към мотивите на Районен съд - гр. Перник, като по този начин те стават част от правните съждения в настоящия съдебен акт, поради което същите не е нужно да бъдат преповтаряни.

С оглед събраните по делото доказателства /писмени и гласни/, обсъдени подробно от първоинстанционният съд, настоящия съдебен състав намира за правилен извода на първата инстанция, че в процесния случай оспореният КТД е сключен от една страна от Община Разлог и от друга страна от Синдиката на българските медицински специалисти - гр. Перник, чрез упълномощен представител на местната си структура в гр. Разлог - Синдикалната организация на медицинските специалисти от Детско и училищно здравеопазване - гр. Разлог. От тук следва и правилният извод, че по настоящия казус не е налице липса на легитимация - процесуална и материална, на Синдикатът на българските медицински специалисти /СБМС/.

Признаването на дадена организация за представителна се извършва от МС по реда на чл. 36 от КТ, във вр. с критериите по чл. 34 и чл. 35 от КТ и Наредба за определяне на реда за установяване наличието на критериите за представителност на организациите на работниците и служителите и на работодателите, обн. ДВ, бр. 64/03г.

От разпоредбата на чл. 34. /Нов – ДВ, бр. 25 от 2001 г., в сила от 31.03.2001 г., изм. – ДВ, бр. 40 от 2007 г., изм. – ДВ, бр. 7 от 2012 г./ става ясна, че за представителна организация на работниците и служителите на национално равнище се признава организация, която отговаря на няколко изисквания, а именно:

1/ /изм. – ДВ, бр. 8 от 2016 г., в сила от 29.01.2016 г./ да има най-малко 50 хиляди членове;

2/ да има организации на работниците и служителите в повече от една четвърт

от дейностите, определени с код до втори знак от Класификацията на икономическите дейности, утвърдена от Националния статистически институт, с членуващи не по-малко от 5 на сто от заетите лица във всяка икономическа дейност или най-малко 50 организации с не по-малко от 5 членове във всяка икономическа дейност;

3/ да има местни органи в повече от една четвърт от общините в страната и национален ръководен орган;

4/ да има качество на юридическо лице, придобито по реда на чл. 49, ал. 1 най-малко три години преди подаването на искането за признаване на представителност.

Освен разпоредбите в Кодекса на труда има и Наредба за определяне на реда за установяване на наличието на критериите за представителност на организациите на работниците и служителите и на работодателите /приета с ПМС № 152 от 11.07.2003 г./, с която се определя редът за установяване наличието на критериите по чл. 34 и чл. 35 от Кодекса на труда, на които следва да отговарят организациите на работниците и служителите и на работодателите, за да бъдат признати за представителни на национално равнище.

На осн. чл. 36, ал. 8 от КТ по силата на закона качеството „представителни“ придобиват и всички поделения на организация, призната за представителна на национално равнище. "Поделенията" на синдикалната организация по смисъла на чл. 36, ал.8 от КТ включват различни отраслови съюзи, федерации и др. подобни образувания, които членуват в съответната представителна организация, както и техните териториални поделения. Включват се и браншовите, отрасловите и общинските синдикални и работодателски организации, както и низовите синдикални организации.

В конкретния случай, с оглед приложените и обсъдени в хода на първоинстанционното производство доказателства, правилно районният съд преценя, че СБМС не отговаря на изискванията за представителност по чл. 34 КТ, т.е. няма качеството на представителна организация, тъй като не са представени никакви доказателства в тази насока. В конкретика настоящата инстанция намира за правилна преценката на първата инстанция, че Синдиката на българските медицински специалисти - гр. Перник /респективно Синдикалната организация на медицинските специалисти от Детско и училищно здравеопазване - гр. Разлог/ не отговаря на изискванията за представителност, отразени в разпоредбата на чл. 34, т.1 от КТ, тъй като не разполагат с изискуемият от закона минимум, относим до брой членове на организацията. На следващо място СБМС не отговаря и на разпоредбата на чл. 34, т. 4 от КТ, тъй като видно от материалите по делото се установява, че с Решение № 5 от 28.11.2019 г., постановено по фирмено дело № 3/2019 г., Окръжен съд – гр. Перник е вписал в Регистъра на синдикалите и работодателски организации при ПОС Синдикална организация с наименование: Синдикат на българските медицински специалисти - гр. Перник, но от датата на вписване към момента на колективното трудово преговаряне с Община Разлог /м. юни 2021 г./ не са изминали три години, в които СБМС да има качество на юридическо лице, придобито по реда на чл. 49, ал. 1.

Доколкото правните изводи на двете инстанции съвпадат, въззивният съд счита, че липсват отменителни основания и въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното решение на Районен съд - Перник следва да бъде потвърдено.

По разноските за производството:

С оглед резултата от обжалването и оставянето без уважение на въззивната

жалба на осн чл. 273 във връз. с чл.78 от ГПК, разноси на жалбоподателят не се дължат. Право на такива има въззиваемата страна.

Водим от изложеното, Пернишкия окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1377/16.12.2022 г., постановено по гр. д. № 93/2022 г. по описа на Районен съд – гр. Перник.

ОСЪЖДА Синдикат на българските медицински специалисти /СБМС/, БУЛСТАТ 177413074, да заплати на Община Разлог, БУЛСТАТ 000024942 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1700 лева - разноси за адвокат пред Окръжен съд - Перник.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____